

За два народа сродни —
 Съседа два свободни —
 Балкана билъ е тѣсенъ?
 О, какъ сѣдбата права
 Сега осѣществява
 До буква ваш, та пѣсенъ!

А ний ли не желяхме,
 А ний ли не мечтахме
 Животъ въвъ сговоръ братски
 Подъ сѣщи крѣгозори?
 Но намъ се отговори
 Надменно, съ ножъ джелатски.

Нема земи ви родни
 Не бѣха съ злато плодни
 И съ най-добритѣ равни?
 Илъ въздухъ вамъ липсалъ бѣ?
 Илъ Господъ вамъ не далъ бѣ
 За трудъ простори славни?

Януари, 1916.

ИЗЪ „ВЪ ЦАРСТВОТО НА САМОДИВИТЪ“

Чакай, Вило лекокрила!
 Кой е тозъ гигантъ безкрайни?
 — Възъ велика, снѣжна Рила
 Падатъ сѣнкитѣ ни тайни.

— Чакай, нека се начуда.
 О, картина небивала!
 Но каква те взе полуда?
 Ти ме носишъ като хала!